

ammeti päle wajja om. Sepärrast õmma noremehhe kigist saisust, nink ei mitte ütsinda surest suggust, Tartu universiteti pääsl olnu nink, kui Jummal neile opmise andid nink himmo om andnu, tublis ammetimehhis sanu, kea ilmale nink esühendale tussus õmma ellannu nink hääd eslokörda lõidnu, nink nidaade sedda tussu maitšnu, mes Keiser Aleksander selle surekoli läbbi om tahtnu meie essama päle väljalalata. Universiteti üllespiddamise päle kusup eggas ajastaja paljo rahha, mes kroon polest se tarbis ilmakeeldmata antas. Sedda näütap jo se ühke universiteti majja ülles, mes 1805. ajastajal ehhiteti, nink ne mu hõne linan nink tomimäe vääl, mes universiteti häas õmma säetü, ni kui klinikumajja, tähetorn, kooljafacemise - hõne nink mu nisuggutse. Wanna ärrahäetetu tomikerriko mürri õmma ossast jälle üllesehhitetu nink sünna üts wāga kenna appat kooda walmistetu, kos universiteti ramato-foggu saasp nink ennamb kui 80,000 ramatut õmma riolide päle ülles-säetü. Sedda kallist kaddonu Keisri Aleksandri mälletust peap temma pārrandaja, ke parhilla Wennerigi armastetu nink árwustetu ülembwasslitseja nink Keiser om, sesamma kōrra pääsl nink pūuwab sedda eggas ajastaja omme armoandidega weel parremba kōrra päle sata, nink sesamma pārrast pühendawa kiik universiteti wannemba, prohwesri nink tuddensi nink kiik omma nink wōera, kea mōdalannu wieküne ajastaja sissen sün õmma väljaoppatu nink suris mehhis nink ossast jo-waraas nink hällis sanu, nink sia koffotulnu, sedda tāambast pāriwa, fest et tāamba wiisfūmmend ajastraigat tāus saap, kui Keiser Aleksander omma käega kirja pand, et Tartu universiteti piddi säetama. Nink fest et kiik, kea se tarbis sia omma koffotulnu, kui ristiinnemise teedwa, et kiik õnsus tullep ülewäst, taiwa nink ma lojast, nink et kiik tö nink kiik ettewōtmine peap sündima Jesuse Kristuse

árwus nink temma rigi fünnitamises, sepärrast kogusiva nemma henda kige eddimält Jummala koan nink Jesuse Kristuse altari ümber, selle auvo andma, ke kige funningide funningas om, nink temma pühast sõnnast kuuldma nink sõamete wōtma, et kiik oppetamine nink opmine ka sün suren kolin muud ei pea sünnitama, kui Jesuse palwe täutmist: Sinno riik tulgo meile! Kerriko rahva Sean olliwa ka mehhe, kea wōerist mailt nink linult olliwa sadetu, Tartu universitetile terretamise nink õnnesöödmise sōnnu toma, nink ne olliwa jo hōmmungul warra éinne kerrikut universiteti majjan rektori, se om universiteti pāmehhe, een omme sõnumid ettetonu. Se man es pudu ka meie makele sõnna, enge üts marahva armastaja, Tartu universitetin väljaoppatu ammetimees, ke jo mōnda walgustawat nink rōemustawat makele kirja trükk läbbi om awaldanu, pand ka sel pāiwal ütte wāga kennaaste väljamōtteldu makele tennolaulo walmis trükkitu kui ütte ohvri andet tarkuse altari päle mahha. Kiik õnnesöödja mehhe olliwa päle kerriko jälle universiteti majjan koan, sedda juttust kuuldma, mes rektor olli ütleman, ke kuuljile ärrasellet meie sure Keisri armohoost universiteti eest nink neid kaddonuid prohwésserid mället, kea sün surekoli man õmma tööd tennu nink waiwa nānnu nink ossast ámmo jo hārwan hengawa. Ni-pea kui rektor omma juttust olli löppetanu, suulti wasfest jälle mängimeeste nink pīllipuhfjide hālt, nink päle to aste üts prohwésser ette nink kulut neide tuddenkide nūmme, kea kigeparrembid kostmisid prohwésseride küssimiste päle oppuse asjun olliwa kirja pandnu nink se eest eggauts kuld árwoselle sanu, mes 50 hōbberubla tük mássap. Särane selg ei mássa tuddenkile mitte se rahhahinna pārrast, mes ta wāart om, enge se rōemo nink árwo pārrast, et